

שהיא לא התלוננה הביאה לכך שהדבר לא פורסם בכלי התקשורת, מה שגרם ל'תסכול' מסוים אצל האלגנטי והביא אותו ל'התפאר' בצורה המיוחדת לו. בפני מקרה 3 גם על המקרה או המקרים הבילתי ידועים. במקרה 3 יש לשים לב להחלטות ברצונו של האלגנטי להיות בסדר עד 'הסוף' ולעזור לקורבנות האיגוס שלו. כמו במקרים הקודמים הוא עמד על כך שמקרה 3 תקבל ממנו סכום כסף, כדי לקחת מוגינת לביתה. כאשר נתקל בסירוב וכאשר אמרה לו מקרה 3 כי יש לה כסף, ואף עמדה להראות לו את ארנקתה, המשיך האלגנטי לעמוד על כך כי היא תקח ממנו דמי מוגינת ואמר שהוא 'רוצה שהיא תסבול בגלל שהיא היתה איתו וכי ייגרמו לה נזקים', כשהוא מתכוון רק לנזקים הכספיים שבלקיחת מוגינת ולסבל של איחור להגיע למחוז הפצה.

בתחילה הועלתה ההשערה כי מאחרי ההצעה הכספית עומדים מניעים אחרים. ידועים המקרים רים של אנשים אשר חלק מהסיפוק המיני שלהם הוא ריב שב עם זונה, אך משום שהיא מקבלת כסף, אצל אנשים כאלה המגמה הנפשית היא להבחין בין מגע מיני לדעתם לצרכים מיניים בלבד, לבין מגע אחר, כמו עם אשה אהובה או עם אהובה מימנית. אולם משיחת עם המקרים שלהם הצע האלגנטי דמי מוגינת, הוא הציג דמי מוגינת בכל המקרים למעט אחד, נפלה השערה זו. לנו ברור כי הגיבוע להציע כסף עבור מוגינת הוא על פניו בטהר, כפי שהסביר זאת האלגנטי עצמו. כוונתו, כמו במאפיינים אחרים של סגנון האלגנטי שלו, היא שלאשה שהיתה איתו יהיה טוב, וכפי שהוא התבטא בפני מקרה 3 'תסאר לך חוויה נעימה'.

לא עברו שבועיים והאנס האלגנטי הלם שוב. שוב באותו מקום ושוב על פי אותה שיטתפיתו. למרות שהיה זה האנס הרביעי בדיוק באותו אתר, ולמרות שתחילת המגע בין הנאנסת לאנס היתה בדיוק באותו מקום, לא השכיחה. עד כמה שהדבר ידוע, מישטרה תלאיביב להניח בתחנת הרכבת, או מתחת לגשר נחל-איילון מארב לאנס.

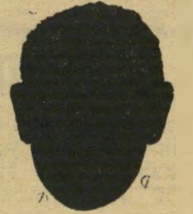
הפעם היתה קורבן שלו סמינרסטית בת 24. לא נאה במיוחד ומבוהלת. גם השיחה שלה עם הפסיכולוגים שהרכיבו את הדין-חשבון היתה שיחה יחסית מבובלת ותורמתה של הסמינרסטית, שהיא מקרה ארבע בדו"ח, לעיצוב המסקנות לגבי האנס הנמוס, היתה מועטת ביותר.

מספר ימים לאחר מכן שוב פגש האנס הנמוס, בתחנת הרכבת בתל-אביב, צעירה, אשר היא מספר קודם לכן

שאי-זמתי

עם

בתולה

סיימה את שרותה הצבאי. הפרק על הצעירה, או מקרה 5 בלשון הדו"ח, הוא אחד הפרקים המרתקים בדו"ח האורז. נראה כי השיחה עם החילית-המשוחררת ריתקה אפילו את הפסיכולוגים והאירה באור חדש את האנס הנמוס. כתבו אלה בדו"ח שלהם:

"תוך דקות ספורות מהרגע בו הכירו האלגנטי ומקרה 5 התארחו בתחנת הרכבת, נוצר ביניהם, על פי עדות מקרה 5, קשר נפשי, מבלי שהאלגנטי 'חזר' אחרי מקרה 5 במובן המקובל של המילה. באחת השיחות עמנו, התבטאה אפילו מקרה 5 כי 'בהתחלה, לפני שהיא עשה מה שהיא עשה, חשבתי שאני אפילו יכולה להתאהב בגבר כזה. למרות שהיא מבוגר', לאחר שהאלגנטי הבייל את מקרה 5 למצע שלו, שגם הפעם היה מחדש וגקי, ולה התברר כי הוא עומד לאנס אותה, פרצה מקרה 5 בבכי. נראה כי הבכי השפיע על האלגנטי, שערך עם מקרה 5 שיחה, מסוג השיחות אותן הוא נהג לערוך עם המקרים הקודמים, אלא שהפעם היתה זה לפני האנס.

שוב התעוררה אצלו בעיית הריצוי, והוא הקפיד לשאול אותה אם הוא דוחה אותה, או שאין הוא מוצא-חן בענייה כגבר, רק אז גילתה לו מקרה 5 כי היא עדיין בחולה, וביקשה ממנו שלא לבעול אותה. על פי עדותה של מקרה 5 ניכר היה כי אין הוא מאמין לה, וכי הוא אפילו נעלב מכך שהיא רוצה להתחמק ממנו בשקר גס, אולם כשהמשיכה מקרה 5 בבכי, הוא שוכנע.

"גאן התגלה מאפיון נוסף אצל האלגנטי, מאפיון שיכולים היינו לשער אותו מראש, על פי העדויות הקוד-מות. דמעות אשה עושות עליו רושם, אם כי, עד גבול מסוים.

5 אחר ששוכנע כי הצעירה אכן בתולה, הוא ערך איתה סוג של שאי-זמתי. בעזרת כות' שיכנעו תוך שיחה נעור בפחדה של הצעירה מכך שהיא יבעל אותה, לראשונה בחייה, הוא הסכים עימה כי הוא יבצע מעשה מגונה בהסכמתה, או לפי הגדרתה 'יגמור בחוק', מבלי לחזור אליה, תמורת הבטחתה של הצעירה לשתף עימו פעולה.

לא עברו ימים לאחר האונס-לא-אונס עם משוחררת צה"ל והאנס האלגנטי פעל שוב. אלא שהפעם היו מספר בניגויים באופן המעשה. הקורבן שלו היתה תירת מהולנד, בת 23, ולא ישראלית עמה קל לו לשוחח קודם המעשה, גם אתר האיגוס היה אחר. האנס האלגנטי אמנם דיג את הקורבן שלו בתחנת-הרכבת בצפון תל-אביב, אך הוא לא פיתה אותו אל מתחת לגשר נחל-איילון, אלא למרכז של שדה-הקצים סמוך לתחנת-הרכבת. כתבו על מקרה זה, מקרה 6 הפסיכולוגים שחיברו את הדו"ח:

"בחירת אתר חדש לכיצוע מעשי האונס לא היתה מקריה ואין לראות בה סטייה מנהוגו של האלגנטי לתכנן היטב את מעשי האונס שלו. כאשר הוא הגיע עם מקרה 6 למרכז השדה, היה מוכן במקום מצע הקרטונים, שוב גקי ומסודר, וזאת לאחר ששטם, די נרחב יחסית, של קוצים בוער קודם לכן, ולמקום הובאו ענפים. מקרה 6 מחזק אצלנו את הדעה כי חזונו ההיצוגית של האלגנטי מעוררת אמון, וזאת משום קשיי-התקשורת שהיו לו עם התירת מהולנד, אשר לא ידעה עברית, וגם האנגלית שבפיה היתה רצוצה, למרות שבעזרתה בפני החוקרים היא טענה שהאנגלית של האלגנטי היתה שוטפת. אנו לא ערכנו שיחה עם מקרה 6 וכל הממצאים שלנו מסר ייגים משום שנכתבו רק על סמך עדותה בפני החוקרים. נראה כי העובדה שקשה היה לו ליצור קשר אישי יותר עם מקרה 6 הביאה להרעה קיצונית ביכולת שלו

לא

רוצה

זונה

לקיים מגע מיני ממושך עם המקרה, אם כי על-יך יכולים היינו לעמוד גם מהמקרים הקודמים. מקרה 6 התבטאה בפני החוקרים בצורה בוטה לגבי השפיעה המהירה של האלגנטי, מידע שקיבלנו גם מהמקרים הקודמים, אם כי בצורה ובהתבטאות פחות קיצונית.

"אין ספק כי בגלל הנסיבות ההיצוגיות, המתח הכרוך בעצם מעשה האונס, והעובדה שהאלגנטי נוסה שלא לפגוע או להכאיב לקורבנותיו, מביאים לשפיעה-מהירה אצלו, אם כי ייתכן כי השפיעה-המהירה היא המביאה אותו לאונס. קיימים סימנים לכך כי העובדה שהוא מגיע לסיפוק מיני במהירות, מפריעה לו, ועל ידי השיחות שהוא מנהל לאחר המעשה, ועל-ידי ההצעות הכספיות שהוא מציע לאחר המעשה, הוא מנסה כאילו להאריך את המגע המיני ואת הקשר עם המקרה.

"בין יתר הסיבות של האלגנטי לערוך מעשי אונס, יש להביא את סיבת השפיעה המהירה כחשובה ודומיננטית ביותר. כאשר הוא מקיים מגע מיני עם נאנסת, הוא חוסך לעצמו את הצורך לפגוש אותה אחר כך, או להתחמק מפגישה מאוחרת, כפי שקיימת ביחסים בין אנשים בוגרים המגיעים למגע מיני בהסכמה. העובדה שמקרה 6 לא שיחקה לפי החוקים שכבר נקבעו במקרים הקודמים, בעיקר בגלל חוסר השפה, ושינוי בהתייחסות אל אונס בכללו מצד המקרה, הביאו לכך שלראשונה לא היה האלגנטי אלגנטי, אם כי המשיך להיות מנומס ולא-תוקפני, הוא לא השתמש בכוח. לעומת זאת הוא גם לא הציג לה כסף למוגינת ומיהר להסתלק מהמקום. כשהוא משאיר אותה על המצע, וגם זאת שלא כנהוג.

א ין לתלות את העובדה שהיא שונה את אתר האונס בכך שמקרה 6 היתה תירת. המצע הוכן עוד לפני שהאלגנטי בחר את המקרה הבא שלו. נראה כי הוא החליט שהוא מתח מדי את החבל, מבחינת הסתכנותו בפיסה על ידי המישטרה, ולכן הוא החליף את אתר האונס, אם כי לא את האיזור שבו הוא בוחר את קורבנותיו. נראה כי בין היתר נהנה האלגנטי מהעובדה שהמישטרה לא הצליחה לתפוס אותו, הנאה שהיא מעבר לרצוי העצמי של פושע הנהנה מכך שהוא עדיין חופשי. הוא יצר אצלו מבנה של התמודדות עם המישטרה, התמודדות אשר הוא חושב כי היא הוגנת, משום שהוא משאיר חוטים לתפוסו בידי המישטרה ולא מוחק מאחוריו את כל העקבות. הראייה לכך שהוא לא שינה את האיזור שבו הוא פועל, וגם כאשר הוא החליף את מקום האונס, הוא לא הרחיק מהמקום הראשון, וזאת כאילו כדי לתת למישטרה הזדמנות להתמודד עימו במה שנקרא 'פר פיט'.

משך שלושה וחצי חודשים, כאשר איזור תחנת הרכבת היה מלא בשוטרים מוסוים וממוקש ממש בא-רבים, לא פעל האנס האלגנטי כלל. נראה כי העובדה שהמישטרה הפעילה כוחות כה רבים כדי ללכוד אותו, פגעה בו וכפי שכותב הדו"ח, 'לדעתו שברה המישטרה את החוקים שהוא המציא במשחק בינו לבין המישטרה'. לחוקרים אין כמעט ספק כי האנס האלגנטי הבחין במארכים שהטמינו לו, או לפחות בחלקם, ובעשרות הבלשים שהתפרסו בגנדים אורחיים על שטח תחנת הרכבת ברחוב ארלוזורוב וסביבתה.

"מקרה 7 אינו מקרה אופייני לאלגנטי, כותב הדו"ח של הפסיכולוגים, והוא נועד כפי הנראה להעניש את המישטרה על כך שהיא לא משתקת לפי החוקים שהוא קבע. העובדה שהאנס בחר בילדה בת 13 מעידה על כך שהוא רצה להתגרות במישטרה על לבצע אונס רגיל לגביה, כבר עמדנו על המניעים שלו במקרה האונס, מניעים אשר אינם יכולים להיות נכונים במקרה של ילדה בת 13, אשר אינה יכולה להלל אותו או לבקר אותו על טיב המגע המיני שקיים איתה, או שאין הוא יכול לסמוך על הביקורת שלה.

"אונס ילדה בת 13 על-ידי האלגנטי יכול לבוא רק מתוך אחת משתי סיבות, ולא על ידי שתיהן כאחת: הסיבה האחת יכולה להיות התגרות והעשנת למעשה על כך שהיא מחפשת אותו בכוחות של שוקלים לדעתו. הסיבה האחרת יכולה להיות שונה לגמרי. האלגנטי 'התעייף' מלשמוע דברי ביקורת על הצורה שבה הוא מקיים את המגע המיני, ונראה כי המשמר שלו בעניין זה לא בעיקר לאחר מקרה 6, התירת מהולנד, ולכן הוא בחר בקורבן שלא יכול היה להעביר עליו ביקורת."

בי-18 בספטמבר בשנה שעברה, הגיע המאבק הפרטי של האנס האלגנטי עם המישטרה לשיא חדש. פתיחו שהוגנה לו ליד תחנת הרכבת, בדמות שוטרת בירת שיער, וזאת משום שמרבית קרבנותיו היו בהירות שיער, כמעט והביא לתפיסתו.

אולם נראה כי השוטרים היו נמהרים מדי, כשהתנפלו עליו השוטרים לבושי אורחית, והוא הבין כי המועמדת שלו לאונס היא שוטרת-הפתיון והחל לנוס מהמקום. השוטרים שהיו וריזים בתחנות לא היו מספיק וריזים כדי לתפוס את האנס הנמלט.

"נראה כי האלגנטי נפגע מהנסיחו ללכוד אותו בעור-מה, או אולי נפגע מכך שקילקלו לו את מעשה האונס הבא שלו, והוא החליט להיפרע מהמישטרה, כותבים מחברי הדו"ח, 'כבר למחרת הוא עשה שני נסיונות אונס, שלא בצורה המקובלת עליו, אלא בצורה הידועה מאמצעי התקשורת מסרטי הקולנוע והמספרים. העובדה שהוא סטה מהשיטה המקובלת עליו ועבר לשיטה הרגילה והאימה עליו אונס, גרמה לכך כי הוא יצליח לבצע את האונס עצמו. העובדה שהמקרה היו למחרת המארב ושינוי השיטה, מצביעים על כך, כמו במקרה של הילדה בת ה-13, כי האונס היה מכוון כסטר למישטרה ולא לשם המטרות הרגילות של האלגנטי."

באם הוטרו של העבר התנפל האנס האל-גנטי על צעירה בת 24, ליד בורסת-היהלומים ברמת-גן, לא הרחק מתחנת-הרכבת, אלא הוא עשה זאת בפראות רב, החק השמעת איומים ונסיון לקרוע ממנה את בגדיה. הצעירה צעקה והאנס נימלט מבלי שביצע בה את זממה. כעבור חמש שעות, בשעה אחת אחר הצות, הוא עצר שרמפ לצעירה שיצאה עם החבר שלה מסיטיקה בתחנת הדלק שבבמת אביב, על כניש חיפה. הצעירה סירבה לעלות למכונית ללא החבר שלה, שהתעכב מאחור, והאנס הסכים לקחת גם את החבר.

מ יד כשהיא נכנסה למכונית, ועוד לפני שהחבר התקרב אליה, לחץ האנס על דוושת הבנוזין של האופל

הלבנה שלו ומיהר להסתלק מהמקום, כשהצעירה בתוך המכונית. רק לאחר שהצעירה הקימה צעקות, והחלה להכות אותו בהיסטריה, בעת שהוא נהג, עצר האנס האלגנטי את המכונית ואיפשר לה לרדת.

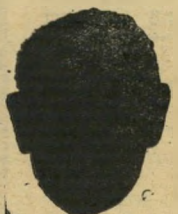
הדין-חשבון משפך לנחת את מהלכיו של האנס: "לאחר מקרים שמוגה ותשע, מקרי העושה המישטרה, החליט האלגנטי להיות זהיר ולהפך את החוקים שהוא קבע, או נכון יותר להתנער מהם. הוא המתין ששה שבועות ואת מקרה 10 הוא אנס במקום שונה לגמרי מהמקומות להם היה רגיל עד כה. במקרה 10 הוא תור להיות אותו אנס אלגנטי המוכר לנו ממקרים 1 עד 5. ליד הטינרמה בתל-אביב הוא פגש בצעירה בת 23, הצליח להשפיע עליה לרדת עימו, לשם קיצור דרך, אל מתחת לגשר שברחוב יצחק שדה, שם היה מוכן המצע המפורסם, והאנס האלגנטי שוב היה אלגנטי, רגיש, משוחח ומציע דמי-מוגינת. לבו נראה כי אם לא תהינה התקלויות נוספות בינו לבין המישטרה, ימשיכו מעשי האונס שלו להיות בתדירות שונות, ולאגנטיים."

לאחר מקרה אונס זה שוב לא פעל האנס משך חודשים ארוכים והוא הופיע רק בחודש ספטמבר, בי-18 באפריל. הפעם הוא הצליח להפיל בשרתו סטודנטית המתגוררת בשדר-מניס בתל-אביב, לא הרחק מביתה, ברחוב ערבי נחל, בדרך בין האוניברסיטה לשיי-מניס. הדו"ח שהוגש קודם לכן אינו כולל בתוכו נתונים על-יפי מקרה זה, אולם החומר שנאסף על-ידי החוקרים, מצביע בבירור כי אין שוני בשיטות אונס זה לעומת המקרים הקודמים. המישטרה החליטה לשמור בסודי שוטרת את הקלסטרון של האנס שהורכב על פי עדויות הנאנסות, למרות שפיר-סומו של הקלסטרון היה יכול להפעיל את הציבור כולו בצידו האנס. משום שהמישטרה לא הצליחה משך 18 חודשים לתפוס את האנס, היא מנסה להצניע ככל האפשר את עובדת קיומו, כדי להמעיט מעוצמת הכשלון שלה.

הקלסטרון

נשאר

בסוד

אולם מספר מסקנות בדין-חשבון שנכתב על-ידי הפסיכולוגים, דו"ח שהוא עצמו כמעט סוד-מיינה אצל קציני המישטרה, מצביעות על כך שיש להתעלות מעל לשיקולי יוקרה ולמצוא חל דרך אפשרית ללכוד את האנס האלגנטי. קובעים מחברי הדו"ח, בין יתר המסקנות שלהם:

"אין לנו ספק כי האלגנטי ימשיך לבצע מעשי אונס מעדי שיתפס. אם כי אפשרות הפגות ארוכות בין גל מעשי אונס אחד למשנהו, כאשר היא תתקל בגירויים הייצוגיים, שאינם קשורים לגאסות עצמן, מסוגל האלגנטי להיות אלים, עד כדי נסיונות לרצח, וזאת לא כנגד קורבנותיו אלא כנגדינו נגד גורמים אחרים, כמו המישטרה. העובדה שהאלגנטי הוא כפי הנראה בעל משפחה מכובד, המנהל סדר יום תקין ובריא במסגרת המשפחתית שלו, בעל אמצעים כספיים מסויימים ונורמאלי על פני השטח בכל הנוגע למגע שלו עם סוביחו הקרובה, מקשה בוודאי על האפשרות ללכוד אותו ועוד קודם לכן לזהות ולאתר אותו. יש להבין כי האלגנטי אינו חולה במובן הרגיל של המילה, אלא נתון להתקפות, בהן אין הוא מאבד את צלם האנוש שלו. לאחר סיום התקפות אלה, הוא חוזר להיות אדם רגיל וקשה לזהו, עד להתקפה הבאה."